DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

8. marts 2007 *

I de forenede sager C-447/05 og C-448/05,

angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af cour d'appel de Paris (Frankrig) ved afgørelser af 18. november 2005, indgået til Domstolen den 16. december 2005, i sagerne:

Thomson Multimedia Sales Europe (sag C-447/05)

Vestel France (sag C-448/05)

mod

Administration des douanes et droits indirects,

* Processprog: fransk.

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne E. Juhász, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis og J. Malenovský (refererende dommer),

generaladvokat: P. Mengozzi
justitssekretær: fuldmægtig J. Swedenborg,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 29. november 2006,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Thomson Multimedia Sales Europe ved avocat F. Goguel

— Vestel France ved avocat F. Goguel og advocaat P. de Baere

— den franske regering ved G. de Bergues og G. Le Bras, som befuldmægtigede

— den italienske regering ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Albenzio

— Det Forenede Kongeriges regering ved C. White og K. Beal, som befuldmægtigede

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved X. Lewis og J. Hottiaux, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningerne om præjudiciel afgørelse vedrører gyldigheden af bestemmelserne i kolonne 3 under pos. 8528 i den kombinerede nomenklatur, anført i bilag 11 til

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1, herefter »de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93«).

2 Anmodningerne er blevet indgivet i forbindelse med to tvister vedrørende fjernsynsmodtageres oprindelse, som den franske administration des douanes et droits indirects (myndighed for told og indirekte afgifter, herefter »administration des douanes«) har fastlagt i bindende oplysninger om ikke-præferenceoprindelse (bindende oprindelsesoplysninger, herefter »BOO«), der blev udstedt i 2003 på anmodning af selskabet Thomson Sales Europe, tidligere Thomson Multimedia Sales Europe (herefter »Thomson«) og selskabet Vestel France (herefter »Vestel«).

Retsforskrifter

EF-toldkodeksen

3 Artikel 24 i afdeling 1 med overskriften »Varers ikke-præferenceoprindelse« under afsnit II, kapitel 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om

indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s, 1, herefter »EF-toldkodeksen«) bestemmer:

»En vare, ved hvis fremstilling to eller flere lande har deltaget, har oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen.«

4 Ifølge EF-toldkodeksens artikel 249 fastsætter Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber de nødvendige bestemmelser for anvendelsen af nævnte kodeks.

Forordning nr. 2454/93

5 Artikel 39, stk. 1, i forordning nr. 2454/93 bestemmer:

»For de fremstillede varer, som er nævnt i bilag 11, anses en bearbejdning eller forarbejdning, der er anført i kolonne 3 i samme bilag, for en bearbejdning eller forarbejdning, der giver varen oprindelsesstatus efter [EF-told]kodeksens artikel 24.«

6 Bilag 11 til forordning nr. 2454/93 bestemmer:

»KN-kode	Varebeskrivelse	Bearbejdning eller forarbejdning af materialer uden oprindelsesstatus, som giver den færdige vare oprindelsesstatus
(1)	(2)	(3)
[...]	[...]	[...]
ex 8528	Fjernsynsmodtagere (undtagen videotunere, teleprojektorer og videomonitorer), også sammenbygget med radiofonimodtagere eller lydoptagere eller -gengivere eller videooptagere eller -gengivere i et fælles kabinet	Fremstilling, ved hvilken den ved montering fremkomne værdi og eventuelt ved anvendelse af dele med oprindelsesstatus udgør mindst 45% af den færdige vares pris ab fabrik Når 45%-reglen ikke er overholdt, har apparaterne oprindelse i det land, hvor de dele har oprindelse, hvis pris ab fabrik udgør over 35% af apparaternes pris ab fabrik Hvis 35%-reglen er overholdt i to lande, har apparaterne oprindelse i det land, hvorfra de dele stammer, som udgør den største procentdel«

Tvisten i hovedsagerne og de præjudicielle spørgsmål

Sag C-447/05

7 Thomson markedsfører fjernsynsmodtagere i Frankrig, der er fremstillet i Polen ved anvendelse af dele med oprindelse i Polen og andre lande. Billedrøret, der har

oprindelse i Korea, repræsenterer 42,43% af en fjernsynsmodtagers pris ab fabrik. De af fjernsynsmodtagernes dele, som har oprindelse i Polen, og den del af fremstillingen, som er udført i Polen, repræsenterer 31,49% af prisen ab fabrik.

8 På Thomsons anmodning har administration des douanes i medfør af EF-toldkodeksens artikel 24 og artikel 34 i forordning nr. 2454/93 samt bilag 11 til denne forordning den 11. juli 2003 udstedt en BOO, som fastslår, at Korea er de omhandlede fjernsynsmodtageres oprindelsesland.

9 Thomson fandt, at de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93 var ugyldige, henset til EF-toldkodeksens artikel 24, og anlagde sag ved tribunal d'instance du 7^{e} arrondissement de Paris med påstand om ophævelse af denne BOO og om, at det blev fastslået, at Polen var de omhandlede fjernsynsmodtageres oprindelsesland.

10 Tribunal d'instance frifandt administration des douanes ved dom af 8. juni 2004, og Thomson iværksatte appel af denne afgørelse for cour d'appel de Paris. Da cour d'appel er i tvivl om, hvorvidt de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93 er gyldige, har retten besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er bilag 11 til [...] forordning [...] nr. 2454/93 [...] ugyldigt som stridende mod [EF-toldkodeksens] artikel 24 [...], for så vidt som [det] fører til, at en fjernsynsmodtager,

som er fremstillet i Polen, under de i sagen beskrevne omstændigheder anses for at have oprindelse i Korea?«

Sag C-448/05

11 Vestel markedsfører fjernsynsmodtagere i Frankrig, der er fremstillet i Tyrkiet ved anvendelse af dele med oprindelse i Tyrkiet og andre lande. Billedrøret, der har oprindelse i Kina, repræsenterer 43,1141% af en fjernsynsmodtagers pris ab fabrik. De af fjernsynsmodtagernes dele, som har oprindelse i Tyrkiet, og den del af fremstillingen, som er udført i Tyrkiet, repræsenterer 38,47% af prisen ab fabrik.

12 På Vestels anmodning har administration des douanes i medfør af EF-toldkodeksens artikel 24 og artikel 34 i forordning nr. 2454/93 samt bilag 11 til denne forordning den 24. marts 2003 udstedt en BOO, som fastslår, at Kina er de omhandlede fjernsynsmodtageres oprindelsesland.

13 Vestel fandt, at de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93 var ugyldige, henset til EF-toldkodeksens artikel 24, og anlagde sag ved tribunal d'instance du 7^{e} arrondissement de Paris med påstand om ophævelse af denne BOO og om, at det blev fastslået, at Tyrkiet var de omhandlede fjernsynsmodtageres oprindelsesland.

14 Tribunal d'instance frifandt administration des douanes ved dom af 8. juni 2004, og Vestel iværksatte appel af denne afgørelse for cour d'appel de Paris. Da cour d'appel er i tvivl om, hvorvidt de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93 er gyldige, har retten besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er bilag 11 til [...] forordning [...] nr. 2454/93 [...] ugyldigt som stridende mod [EF-toldkodeksens] artikel 24 [...], for så vidt som [det] fører til, at en fjernsynsmodtager, som er fremstillet i Tyrkiet, under de i sagen beskrevne omstændigheder anses for at have oprindelse i Kina?«

15 Ved kendelse af 7. marts 2006 har Domstolens præsident besluttet at forene sag C-447/05 og sag C-448/05 med henblik på den skriftlige forhandling, den mundtlige forhandling og dommen.

Om de præjudicielle spørgsmål

16 Med sine spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93 er ugyldige, for så vidt som det herved kræves, at den værdi, som fremkommer ved montering og eventuelt ved anvendelse af dele med oprindelsesstatus, udgør mindst 45% af fjernsynsmodtageres pris ab fabrik, for at disse ved deres fremstilling får oprindelse i det land, hvor denne montering finder sted.

17 Sagsøgerne i hovedsagen har i det væsentlige gjort gældende, at ved at anvende et kriterium, som bygger på værditilvæksten, hvilket sagsøgerne betegner som et »kvantitativt« kriterium, der er uforeneligt med de — ifølge sagsøgerne — »kvalitative« kriterier, der anvendes i EF-toldkodeksens artikel 24, har Kommissionen overskredet de beføjelser, som den er blevet tildelt af Rådet for Den Europæiske Union med henblik på at gennemføre de regler, Rådet har fastsat i toldkodeksen.

18 Indledningsvis bemærkes, at spørgsmålet om, hvorvidt de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93 er gyldige, er blevet rejst i forbindelse med nationale søgsmål, som anfægter lovligheden af BOO'er vedrørende fjernsynsmodtagere, hvoraf nogle er blevet monteret i Polen og andre i Tyrkiet. De anmodninger, som førte til de pågældende BOO'er, blev fremsat i 2003 af virksomheder, der havde hjemsted i Frankrig, og som ønskede disse apparaters ikke-præferenceoprindelse oplyst, således som den er defineret i henhold til reglerne i EF-kodeksens artikel 22-26.

19 Anmodningerne havde ikke til formål at få oplyst, hvad der var varernes præferenceoprindelse, som defineret i EF-toldkodeksens artikel 27, og tilsigtede således ikke en afklaring af, om nævnte varer var omfattet af en de præferencetoldforanstaltninger, der er fastsat i aftaler, som Det Europæiske Fællesskab har indgået med visse tredjelande eller grupper af lande.

20 Selv om Republikken Polen og Republikken Tyrkiet, da de omtvistede BOO'er blev udstedt, nød særstatus hvad angår de toldmæssige relationer med De Europæiske Fællesskaber, kan denne omstændighed således ikke i sig selv rejse tvivl om relevansen af de af den forelæggende ret stillede spørgsmål.

21 Herved bemærkes for det første, at ifølge EF-toldkodeksens artikel 24 har en vare, ved hvis fremstilling to eller flere lande har deltaget, oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen.

22 Artikel 24 gentager formuleringen i artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse (EFT 1968 I, s. 157), som fandt anvendelse før toldkodeksens ikrafttræden. Domstolen har med hensyn til fortolkningen af denne forordning fastslået, at det følger af forordningens artikel 5, at det afgørende kriterium er den sidste væsentlige bearbejdning eller forarbejdning (dom af 13.12.1989, sag C-26/88, Brother International, Sml. s. 4253, præmis 15).

23 For det andet bemærkes, at EF-toldkodeksens artikel 249 udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag for Kommissionen til at vedtage gennemførelsesbestemmelser til denne kodeks (dom af 11.11.1999, sag C-48/98, Söhl & Söhlke, Sml. I, s. 7877, præmis 35).

24 Det fremgår af Domstolens praksis, at Kommissionen er beføjet til at træffe samtlige de foranstaltninger, der er nødvendige eller hensigtsmæssige med henblik på at gennemføre grundforordningen, forudsat at de ikke strider mod grundforordningen eller de af Rådet fastsatte gennemførelsesbestemmelser (jf. dommen i sagen Söhl & Söhlke, præmis 36).

25 Desuden råder Kommissionen ved udøvelsen af de beføjelser, som Rådet har tildelt den til gennemførelse af EF-toldkodeksens artikel 24, over en skønsmargin, som giver den mulighed for at udfylde de abstrakte begreber i bestemmelsen med hensyn til særlige bearbejdninger eller forarbejdninger (jf. dom af 23.3.1983, sag 162/82, Cousin m.fl., Sml. s. 1101, præmis 17).

26 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt en proces, hvor flere enkeltelementer samles, udgør en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, har Domstolen allerede fastslået, at en sådan samleproces kan anses for egnet til at begrunde oprindelse, når den ud fra en teknisk synsvinkel og i henseende til betegnelsen af den omhandlede vare udgør det væsentlige produktionsstadium, hvorunder formålet med de anvendte enkeltdele konkretiseres, og hvorunder varen bibringes sine særlige egenskaber (dom af 31.1.1979, sag 114/78, Yoshida, Sml. s. 151, og Brother International-dommen, præmis 19).

27 Domstolen har imidlertid fastslået, at i betragtning af antallet af processer, der falder ind under samlebegrebet, er der situationer, hvor en undersøgelse på grundlag af tekniske kriterier ikke kan være bestemmende ved afgørelsen af en vares oprindelse. I disse tilfælde skal værditilvæksten som følge af samlingen tages i betragtning som et supplerende kriterium (Brother International-dommen, præmis 20).

28 Domstolen har bemærket, at kriteriets relevans i øvrigt er blevet bekræftet i den internationale konvention om forenkling og harmonisering af regler om toldbehandling (Kyoto-konventionen), flere af hvis bilag blev godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 77/415/EØF af 3. juni 1977 (EFT L 166, s. 1 og 3), og hvor det i bemærkningerne til regel 3 i tillæg D.1 præciseres, at kriteriet væsentlig forarbejdning i praksis kan udtrykkes ved reglen om den procentvise værditilvækst, såfremt værdien af de anvendte varer eller den opnåede værditilvækst når op på et fastlagt niveau udtrykt i procent (Brother International-dommen, præmis 21).

29 Desuden bemærkes, at Rådet ved afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336, s. 144), bl.a. har godkendt aftalen om oprindelsesregler, der er vedlagt som bilag til slutakten undertegnet i Marrakech den 15. april 1994 (EFT L 336, s. 144), og hvorefter kriteriet om den procentvise værditilvækst kan anvendes ved udarbejdelsen af oprindelsesregler.

30 I denne forbindelse bemærkes, at internationale aftaler, så snart de er trådt i kraft, udgør en integrerende del af Fællesskabets retsorden (jf. bl.a. dom af 10.1.2006, sag C-344/04, IATA og ELFAA, Sml. I, s. 403, præmis 36). Ifølge fast retspraksis skal afledte fællesskabsretlige forskrifter så vidt muligt fortolkes i overensstemmelse med sådanne aftaler (jf. bl.a. dom af 9.1.2003, sag C-76/00 P, Petrotub og Republica mod Rådet, Sml. I, s. 79, præmis 57).

31 Det fremgår af det ovenfor anførte, at Kommissionens valg af værditilvækstkriteriet ikke i sig selv er uforeneligt med EF-toldkodeksens artikel 24, og at anvendelsen af dette kriterium ikke i sig selv kan danne grundlag for at fastslå, at Kommissionen har overskredet sine gennemførelsesbeføjelser i henhold til toldkodeksens artikel 249.

32 Det af sagsøgerne i hovedsagen anførte må forstås således, at sagsøgerne tillige hævder, at inden for den industrielle sektor for fremstilling af fjernsynsmodtagere er situationen således, at undersøgelsen af monteringsprocesser for disse apparater på grundlag af tekniske kriterier kan være afgørende, når en vares oprindelse skal fastlægges, og at dette derfor er til hinder for, at Kommissionen, som i de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93, tager hensyn til værditilvækstkriteriet, der kun er et subsidiært kriterium.

33 Herved bemærkes, at Kommissionen med henblik på anvendelsen af forordning nr. 802/68 vedtog forordning (EØF) nr. 2632/70 af 23. december 1970 om bestemmelse af oprindelsen af radio- og fjernsynsmodtagerapparater (EFT 1971 III, s. 808), hvis bestemmelser, der henviser til værditilvækstkriteriet, i det væsentlige er blevet gentaget i de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93.

34 Ifølge anden betragtning til forordning nr. 2632/70 kan montering af radio- og fjernsynsmodtagerapparater alt efter de færdige apparaters art, de benyttede anlæg

og betingelserne, hvorunder monteringen finder sted, være mere eller mindre komplicerede processer. I tredje betragtning til nævnte forordning anføres endvidere, at »med teknikkens nuværende stade inden for denne industrisektor« udgør monteringsprocesserne i sig selv i almindelighed ikke noget vigtigt trin i fremstillingen som nævnt i artikel 5 i forordning nr. 802/68, men forholdet kan i visse tilfælde være et andet, f.eks. når der er tale om apparater med høj ydeevne, eller når der kræves streng kontrol med de anvendte dele, eller når disse processer også omfatter montering af komponenter. I fjerde betragtning til forordning nr. 2632/70 tilføjes, at mangfoldigheden af de processer, der falder ind under begrebet »montering«, gør det umuligt på grundlag af en teknisk målestok at bestemme de tilfælde, i hvilke disse processer udgør et vigtigt trin i fremstillingen; under disse omstændigheder vil det være rigtigt at lægge den værditilvækst, der er fremkommet ved monteringen, til grund.

35 Ovennævnte betragtninger begrunder, at værditilvækstkriteriet i de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93 opretholdes.

36 Det påhviler Kommissionen inden for rammerne af sin skønsmæssige beføjelse til at udstede de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af bestemmelserne i EF-toldkodeksen, herunder bestemmelserne om varers oprindelse, at vedtage generelle regler, der af retssikkerhedsmæssige årsager skal tage hensyn til hver industrisektors langsigtede og overordnede situation, og som ikke efterfølgende kan ændres, fordi en konkret virksomhed i denne sektor på et givet tidspunkt befinder sig i en særlig situation.

37 Under disse omstændigheder var det begrundet, at Kommissionen anvendte værditilvækstkriteriet, idet der måtte tages hensyn til mangfoldigheden af de processer, der i den samlede industrisektor falder ind under begrebet montering.

38 I øvrigt bemærkes, at sagsøgerne i hovedsagen i deres skriftlige indlæg selv har understreget, at monteringsprocesserne for de forskellige enkeltdele, der indgår i de i hovedsagen omhandlede apparater, er komplicerede industrielle processer. Desuden kan det ikke på grundlag af de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, antages, at denne proces er den samme for alle producenter af fjernsynsmodtagere. De giver under alle omstændigheder ikke grundlag for at fastslå, at de processer, der i den samlede industrisektor falder ind under begrebet montering, ikke er mangfoldige.

39 I en sådan kontekst indebærer kravet om ensartet anvendelse af toldreglerne på hele Fællesskabets toldområde, at de abstrakte begreber væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, som der henvises til i EF-toldkodeksens artikel 24 hvad angår samtlige varer, skal udfyldes af særlige bestemmelser, når der er tale om særlige varer, såsom fjernsynsmodtagere, hvorved der kan tages hensyn til, at fremstillingsprocesserne for disse apparater er meget forskellige. Følgelig kan det ikke skyldes en retlig fejl, at Kommissionen anvender et klart og objektivt kriterium, såsom værditilvækstkriteriet, der gør det muligt at udtrykke, hvad der for denne type komplekst sammensatte varer udgør en væsentlig forarbejdning, som giver disse varer oprindelsesstatus.

40 Den omstændighed, at Kommissionen af de ovennævnte grunde på denne måde har været foranlediget til at udfylde reglerne om fastlæggelse af fjernsynsmodtageres oprindelse ved at anvende værditilvækstkriteriet, indebærer ingenlunde, at dette kriterium i sig selv generelt er strengere end de generelle kriterier, der er anført i EF-toldkodeksens artikel 24, eller at disse produkter nødvendigvis bringes i en mindre gunstig situation end andre, endog sammenlignelige, produkter, som er undergivet disse generelle kriterier eller andre kriterier. Sagsøgerne i hovedsagen kan således ikke med føje anfægte gyldigheden af de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til

forordning nr. 2454/93 under henvisning til Domstolens bedømmelse i dommen i sagen Cousin m.fl. af bestemmelser i en forordning, hvor forskelsbehandlingen skyldtes, at der anvendtes væsentligt strengere kriterier ved fastlæggelsen af et produkts oprindelse end ved fastlæggelsen af et andet og sammenligneligt produkts oprindelse.

41 Desuden fremgår det ikke af de for Domstolen fremlagte sagsakter, at det, som hævdet af sagsøgerne i hovedsagen, er vanskeligere at anvende værditilvækstkriteriet end at anvende de generelle begreber, som EF-toldkodeksens artikel 24 henviser til. Sagsøgerne har i denne forbindelse heller ikke fremført, at administration des douanes stødte på nogen som helst vanskeligheder, da den ved behandlingen af de berørtes anmodning om en BOO i det foreliggende tilfælde anvendte værditilvækstkriteriet i de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93.

42 Det er ganske vist korrekt, som anført af sagsøgerne i hovedsagen, at hvis billedrøret fremover altid repræsenterer mindst 35% af en fjernsynsmodtagers pris ab fabrik, vil der være en risiko for, at denne enkeltdels oprindelse som oftest vil bestemme det pågældende apparats oprindelse. Det er imidlertid kun, hvis billedrøret repræsenterer mindst 55% af prisen ab fabrik, at ovennævnte betingelse ikke i noget tilfælde vil kunne opfyldes. De situationer, som er blevet omtalt for den forelæggende ret, indebærer ikke, at denne betingelse ikke vil være opfyldt i nogle af tilfældene. Anvendelsen af de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93 har således ikke den virkning, at fjernsynsmodtageres oprindelse sidestilles med billedrørets oprindelse.

43 De pågældende bestemmelser er affattet i generelle vendinger og tillægger ikke en særlig bestanddel af produktet, som f.eks. billedrøret, nogen afgørende betydning ved fastlæggelsen af produktets oprindelse. I modsætning til hvad sagsøgerne i hovedsagen har anført, kan nævnte bestemmelser derfor ikke sammenlignes med bestemmelserne i Yoshida-dommen, der netop tillagde en af bestanddelene af det i denne sag omhandlede produkt en afgørende betydning.

44 Desuden bemærkes, at selv om den situation, som sagsøgerne i hovedsagen har påberåbt sig, skyldes udviklingen inden for teknikkerne til fremstilling af fjernsynsmodtagere, fremgår det, at denne situation under de foreliggende omstændigheder blot er tilfældig, hvorimod udviklingen inden for de nuværende fremstillingsteknikker, f.eks. med hensyn til plasmaskærme, således som det fremgår af bemærkningerne anført under den mundtlige forhandling, i givet fald vil kunne få væsentlig indflydelse på den påståede situation. Følgelig kan denne situation ikke med føje påberåbes for at anfægte anvendelsen af værditilvækstkriteriet.

45 Endelig må det konstateres, at da de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93 kræver, at den værdi, som er opnået ved montering og eventuelt ved anvendelse af dele med oprindelsesstatus, udgør mindst 45% af apparaternes pris ab fabrik, for at de ved deres fremstilling har fået oprindelse i det land, hvor denne montering fandt sted ved anvendelse af materialer hidrørende fra flere lande, fastsætter disse bestemmelser en procentdel, der er tilstrækkelig til at anse disse montageprocesser for at føre til en mærkbar forøgelse af det endelige produkts salgsværdi (jf. i denne retning Brother International-dommen, præmis 22). Herefter synes en procentdel af denne størrelse ikke at være udtryk for en åbenbart fejlagtig bedømmelse.

46 Henset til samtlige de ovenfor anførte betragtninger, skal de stillede spørgsmål besvares med, at gennemgangen heraf intet har frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af de omtvistede bestemmelser i bilag 11 til forordning nr. 2454/93.

Sagsomkostningerne

47 Da sagernes behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Gennemgangen af de stillede spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af bestemmelserne i kolonne 3 under pos. 8528 i den kombinerede nomenklatur, anført i bilag 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks.

Underskrifter